

155 APLICAT

S'està produint de facto una suspensió del dret d'autonomia a Catalunya adoptant-se pels òrgans de l'Estat mesures que són incompatibles amb la naturalesa i exercici de tal dret. La monstrositat jurídica no pot ser més gran. Per no parlar de la destrucció que suposa aquesta manera de procedir per al nostre sistema democràtic”.

Aquesta afirmació contundent que acabo de reproduir no neix del braguer del sobiranisme ni s'ha perpetrat en algun racó fosc on s'amaga una d'aquelles imprentes que persegueix desafortadament la Guàrdia Civil. És el fragment d'un article que el catedràtic de Dret Internacional de la Universitat de Sevilla, Javier Pérez Royo, ha publicat al portal Eldiario.es. Sota el títol “Per quina raó inconfessable el Govern no ha recorregut encara a l'article 155?”, Pérez Royo desenvolupa la seva convicció que el 155 ja s'ha aplicat, però lluny de fer-ho amb tota la càrrega, els riscos i les conseqüències polítiques que comporta, el Govern ho ha fet amb nocturnitat i traïdoria perquè, segons el catedràtic, “el seu propòsit és crear una mena de buit que li permeti actuar sense cap mena de control jurídic”.

És a dir, crear un forat negre on la llei es converteixi en un instrument arbitrari, a més glòria de les seves barrabassades polítiques.

I així està passant amb tot, des de la intervenció en els comptes de la Generalitat – creant la bogeria d'haver de demostrar si una factura “del banc de sang” o “de neteja” responen al referèndum, i així desenes de milers de factures– fins a l'actuació preventiva contra uns alcaldes que “encara” –i l'adverbi ho és tot– no han comès cap “il·legalitat”.

Pel camí, vulneració de la privacitat en correus, prohibició d'actes, persecució de cartells i, pràcticament, la recuperació del delictes d'opinió, símptoma clàssic dels estats policials. El Partit Popular i el Govern de Rajoy en particular s'estan carregant literalment l'Estat de dret en un procés involutiu sense precedents i sembla que no li preocupa a gairebé ningú.

En aquest punt, i tal com ja s'ha escrit en alguna altra ocasió, el realment seriós és la complicitat dels diversos estaments que haurien d'impedir aquest atropellament, des de col·lectius de jutges o advocats, passant pel món intel·lectual i periodístic, i acabant en el polític.

Ningú no té l'obligació de defensar la independència de Catalunya, però no haurien de tenir l'obligació de defensar la democràcia? Sembla que no, excepte notables excepcions. La qual cosa obliga a una conclusió lamentable: Rajoy està disposat a passar per sobre de la democràcia per frenar Catalunya. Però ho fa perquè molts dels que haurien de defensar la democràcia han decidit que Rajoy faci la feina bruta mentre miren cap a una altra banda. I, per descomptat, el primer còmplice del disbarat es diu Pedro Sánchez. Mai el silenci de molts no havia estat tan eficaç per a la perversió de la política.